

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

navrhovatele: **J. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Janem Drobným,
sídlem Šaldova 466/34, 186 00 Praha 8,

proti
odpůrci: **Město Šluknov**,
sídlem náměstí Míru 1, 407 77 Šluknov,

**o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 1 Územního plánu Šluknov
vydaného usnesením Zastupitelstva města Šluknov č. 8/22Z/2018 dne 26. 6. 2018,**

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy - Změny č. 1 Územního plánu Šluknov vydané usnesením Zastupitelstva města Šluknov č. 8/22Z/2018, která nabyla účinnosti dne

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. 1. 2019 (dále jen „Změna č. 1“), a to v rozsahu změny Z20, tj. vymezení plochy výroby a skladování - odpadové hospodářství označené jako VO3 určené pro umístění třídiřna komunálních odpadů jako veřejně prospěšné stavby VPS VO1 (k tomu srov. str. 43 Odůvodnění Změny č. 1).

Návrh

2. Navrhovatel uvedl, že je mj. podílovým spoluvlastníkem pozemku p. č. „X“, jehož součástí je stavba s č. p. „X“, rodinný dům, v k. ú. „X“, přičemž v rodinném domě č. p. „X“ má svoji domácnost. Zdůraznil, že přijetím Změny č. 1 bylo přímo zasaženo do jeho práv, neboť touto změnou došlo ke změně využití plochy v těsném sousedství s navrhovatelovou domácností tak, že zde byla vytvořena plocha odpadového hospodářství, na které má podle záměru odpůrce vzniknout třídící linka komunálních odpadů, a to v sousedství již existující kompostárny. Poznamenal, že Územní plán Šluknov byl vydán dne 21. 3. 2011 a nabyl účinnosti dne 5. 4. 2011. Zdůraznil, že podle Územního plánu Šluknov je rozhodné pravidlo, že změna využití ploch VP1, OV4-O,S a Z5 je podmíněna zpracováním územní studie. Konstatoval, že co se týče podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití a podmínek prostorového uspořádání stanoví Územní plán Šluknov pro plochy výroby a skladování v uzavřených areálech všeobecnou podmínku eliminace negativních vlivů z těchto ploch do ploch jiného způsobu využití. Navrhovatel byl toho názoru, že tato podmínka byla odpůrcem přijetím Změny č. 1 zásadním způsobem porušena. Podotkl, že podle Územního plánu Šluknov se rodinný dům navrhovatele nacházel v zastavěném území poblíž plochy výroby a skladování označené jako VP1. Změny využití této plochy se tedy týkala výše citovaná podmínka zpracování územní studie a eliminace negativních vlivů z těchto ploch do ploch jiného způsobu využití. Poukázal na to, že Územní plán Šluknov podrobně neřešil odpadové hospodářství, konstatoval pouze, že likvidace odpadů z navržených zastavitelných ploch bude připojena na stávající způsob třídění a svozu odpadů města, přičemž odpad bude odvážen na skládku v Rožanech, která je však od 8. 4. 2016 uzavřena a již nepřijímá žádné odpady. Tato skutečnost podle názoru navrhovatele přiměla odpůrce k urychlenému, nekoncepčnímu a protiprávnímu řešení nastalé situace, kdy nadále nemohlo být odpadové hospodářství města řešeno prostřednictvím svozu a třídění odpadu města v rámci skládky v Rožanech. Přitom se zcela negativně projevila skutečnost, že město Šluknov v dané situaci vystupovalo jako pořizovatel územního plánu a zároveň jako subjekt odpovědný za svoz a likvidaci komunálního odpadu. Tato dvojjediná role podle názoru navrhovatele vedla k tomu, že principy územního plánování byly podrženy snaze o okamžité řešení problému na úseku odpadového hospodářství a Změna č. 1 byla tzv. šita na míru stavebnímu záměru města. To jasně plyne z okolnosti, že záměr vybudování třídící linky předcházel přijetí změny územního plánu. Zřejmě v důsledku shora uvedeného pak nebyly dodrženy zákonné postupy stanovené pro přijetí či změnu územního plánu obce a přijatá Změna č. 1 je minimálně v rozsahu změny č. 20 - využití území ke stavebnímu záměru třídiřny komunálních odpadů přijata v rozporu se zákonem.
3. Zdůraznil, že dne 3. 4. 2017 odpůrce zveřejnil na webových stránkách návrh zprávy o uplatňování územního plánu Šluknov. Zpráva o uplatňování územního plánu Šluknov byla předložena ke schválení dle § 6 odst. 5 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) Zastupitelstvu města Šluknov, které ji údajně schválilo dne 17. 3. 2016 usnesením č. 30/10/2016. Uvedl, že ve smyslu § 50 stavebního zákona jsou pokyny Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zadáním návrhu nebo změny územního plánu. Podle těchto obsahově schválených pokynů pro zpracování návrhu územního plánu pořizovatel pořizuje pro město Šluknov zpracování návrhu zadání požadované změny územního plánu. Zastupitelstvo obce daným usnesením ze dne 17. 3. 2016 rozhodlo o pořízení Změny č. 1 v rozsahu pokynů pro zpracování návrhu změny územního plánu v rozsahu zadání změny tvořící přílohu č. 1. ke zprávě o uplatňování územního plánu Šluknov. Poukázal na to, že ve zprávě o uplatňování územního plánu v uplynulém období zastupitelstvo města výslovně neuvedlo, že změna bude pořizována zkráceným způsobem ve smyslu § 55b stavebního zákona. Upozornil na to, že zastupitelstvo města sice projednalo ve smyslu § 6 odst. 5 písm. e) stavebního zákona zprávu o uplatňování územního plánu Šluknov, ale bez přijetí potřebného usnesení. Zastupitelstvo města tak podle navrhovatele ve smyslu § 6 odst. 5 písm. b) stavebního zákona nikdy neschválilo v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu územního plánu. Konstatoval, že pokyny pro zpracování návrhu změny č. 1 schválené zastupitelstvem města dne 17. 3. 2016 neukládají v žádné své části konkrétní požadavek pořizovatele změny územního plánu a ani žádný definovaný pokyn týkající se úprav a změn v souvislosti se záměrem třídící linky (haly a manipulační plochy) komunálních odpadů na pozemcích p. č. X, X, X, X v k. ú. X v rámci ploch pro výrobu a skladování a změn VP1. Neobsahují je ani konkrétní návrhy v pokynech pro zpracování návrhu Změny č. 1, který obsahuje pouze vyjmenované změny v rozsahu Z1 – Z18, přičemž toto vymezení v územním plánu je nezbytné, neboť Územní plán Šluknov vymezení ploch k uvedenému záměru neobsahuje ani neurčuje. Poukázal na to, že ve Změně č. 1 se v části 3.1.3. nazvané vyhodnocení splnění požadavků zadání uvádí, že požadavky města jsou předmětem „*Pokynů pro zpracování návrhu Změny č. 1 územního plánu Šluknov*“. V kapitole „*1. Požadavky na urbanistickou koncepci, zejména na prověření plošného a prostorového uspořádání zastavěného území a prověření možných změn, včetně vymezení zastavitelných ploch*“ jsou uvedeny tyto požadavky: Z20 Třídíčka tříděného odpadu – VPS. Prověřit vymezení veřejně prospěšné stavby – třídíčky tříděného odpadu na pozemcích p. č. X, X, X, X, X, X, X v k. ú. X (vymezeno jako VO3, resp. VPS VO1).

4. Zdůraznil, že změna Z20 obsažená v rámci Změny č. 1 nikdy nebyla zastupitelstvem odpůrce zadána a pro změnu určena. Pořizovatel změny územního plánu o tomto ve skutečnosti problematickém a kontroverzním záměru a změně nikdy zastupitelstvo odpůrce neinformoval a neumožnil o něm v daném procesu jednat. Bylo tak omezeno i právo veřejnosti se na jednání zastupitelstva k danému záměru vyjádřit, neboť se oprávněně očekávala obava širšího nesouhlasu členů zastupitelstva a veřejnosti s touto změnou, a to vzhledem k hrozbě zvýšení negativních vlivů na prostředí, jak se toto významně negativně projevilo u realizace objektu kompostárny ve stejném území, kdy tyto vlivy trvají a rozšířením kompostárny o zamýšlenou stavbu třídící linky by došlo k jejich eskalaci.
5. Konstatoval, že na základě zprávy o uplatňování územního plánu Šluknov za uplynulé období od jeho vydání do současné doby, jejíž součástí jako příloha č. 1 jsou pokyny pro zpracování návrhu Změny č. 1, pořizovatel zpracoval návrh zadání Změny č. 1. Jak sám pořizovatel uvádí, tento návrh zpracoval a podrobil jej hned procesům odpovídajícím rozsahu dle § 47 odst. 2 stavebního zákona. Ve zpracování zadání změny územního plánu tedy podle navrhovatele nebyl dodržen schvalovací proces dle § 47 odst. 4 a odst. 5 stavebního zákona. Zadání Změny č. 1 nejméně v rozsahu změny Z20 tak bylo pořízeno v rozporu s postupem stanoveným ve stavebním zákoně a v rozporu s transparentností přijímání opatření obecné povahy. Zdůraznil, že uvedeným postupem bylo vyloučeno

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zastupitelstvo obce a také veřejnost, která neměla v době zadání možnost se k zpracovanému návrhu zadání vyjádřit. Veřejnosti byla okolnost umístění záměru stavby třídící linky komunálních odpadů v prostoru lokality problémové kompostárny zcela zamlčena. Pokud v období po přijetí pokynu pro zpracování návrhu Změny č. 1 došlo ve zpracování návrhu změny ode dne 17. 3. 2016 k úpravám zadání nebo k jejich rozšíření či jiným změnám na základě různých požadavků, bylo povinností pořizovatele, aby takto doplněný návrh zadání v rozsahu dodatečně provedených úprav předložil v souladu s postupem § 47 odst. 4 stavebního zákona zastupitelstvu odpůrce k posouzení a schválení z hlediska rozsahu zařazení nových změn, učiněných nad rámec pokynů zastupitelstva obce. Až poté bylo podle navrhovatele možné přistoupit k samotnému procesu pořízení Změny č. 1, tedy ke společnému jednání dotčených orgánů o návrhu Změny č. 1.

6. Navrhovatel byl toho názoru, že se odpůrce snažil vyřešit opomíjenou a zároveň urgentní situaci ohledně odpadového hospodářství města Šluknov prostřednictvím Změny č. 1 tím, že byly vymezeny nové plochy výroby a skladování, a to konkrétně odpadové hospodářství (VO). Z textu dokumentu „Změna č 1 ÚP Šluknov – srovnávací text“ zveřejněné na webových stránkách odpůrce se přitom podává, že došlo ke zmenšení plochy VP1, a to právě na úkor plochy odpadového hospodářství. Stávající provozovna kompostárny, která má být oznámeným stavbou třídící linky komunálních odpadů rozšířena a funkčně propojena, by přinesla do širšího prostředí a do bezprostřední blízkosti (cca do 100 m od plochy bydlení s bytovými domy) negativní dopady a zátěž v podobě nadměrné hladiny pachu a provozu těžkých vozidel. Tato nová zátěž daného území není předmětem dostatečného posuzování, a proto není ani nikterak systémově řešena. Umístění záměru ve vzdálenosti do 100 m k obydlím plochám je naprosto nepřijatelné. Umístění záměru stavby třídící linky komunálních odpadů a její propojení s provozem kompostárny představuje riziko zvýšení negativních vlivů, nepřijatelnou zátěž pro ovzduší (imise pachu a zápachu) nejen z třídírny samotné, ale i z provozních ploch skládkování a kontejnerů komunálního odpadu a dále zátěž nadměrným hlukem provozu samotné třídírny a zvýšením značného provozu těžkých vozidel. Riziko je opodstatněné z hlediska dosavadních zkušeností provozu kompostárny, protože negativní zápachová zátěž nebyla nikdy odstraněna a způsobuje v prostředí četné opakované problémy zvýšeného nesnesitelného zápachu zasahujícího do okolní obydlené zástavby.
7. Poukázal na to, že odpůrce ještě před nabytím účinnosti Změny č. 1 dne 2. 1. 2019 podal návrh na vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu „*Třídící linka komunálních odpadů Šluknov*“, včetně připojení na dopravní a technickou infrastrukturu na pozemcích p. č. X, X, X a X v k. ú. X, a to dne 10. 10. 2018. Už tato skutečnost podle navrhovatele vybízí k úvaze, zda přijatá Změna č. 1 nebyla připravena na míru pro realizaci záměru umístění a stavby třídící linky komunálních odpadů a její (funkční) propojení s již existující stavbou kompostárny na nově vymezené ploše odpadového hospodářství. Odpůrce neshledal námitky navrhovatele vyslovené v průběhu spojeného územního a stavebního řízení opodstatněnými, jelikož s těmito se vypořádal odkazem na přijetí Změny č. 1 a obsahem závazných stanovisek, které pro předmětný stavební záměr vydaly dotčené orgány. K tomu navrhovatel poukázal na skutečnost, že většina ze závazných stanovisek, kterými argumentuje odpůrce, vznikly dříve, než došlo k přijetí Změny č. 1, potažmo než se Změna č. 1 stala účinnou a vytvořila základ pro umístění stavby třídící linky komunálních odpadů. Navrhovatel uvedl, že sice platí obecný princip, že námitky, které bylo možné uplatnit při přijetí územního plánu, nebo které

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

byly ve fázi přijímání územního plánu vypořádány, nelze uplatnit v územním či následně ve stavebním řízení. Tento zákonný princip vychází z pravidla, že územní plán je přijímán před zahájením územního nebo stavebního řízení, tedy že existuje časová a i věcná posloupnost přijímání obecného pravidla využití území, na které navazuje správní řízení, ve kterém je posuzován již konkrétní stavební záměr (územní či stavební řízení či spojené řízení). Tento princip však podle navrhovatele zjevně nebyl v daném případě dodržen. Podotkl, že dne 26. 3. 2019 podal odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Šluknov, odboru stavební úřad, ze dne 11. 3. 2019, č. j. OSÚ/8722/2018/1560/2018/muj. O podaném odvolání nebylo do dne podání tohoto návrhu rozhodnuto, proto se navrhovatel nemůže domáhat jeho zrušení postupem podle § 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s., přesto měl navrhovatel za to, že okolnosti, za kterých bylo výše uvedené rozhodnutí vydáno, jsou nezbytné pro vyhodnocení zákonnosti přijetí Změny č. 1.

8. Zdůraznil, že kroky odpůrce nejsou schopny splnit zamýšlený účel, neboť záměr stavby třídící linky komunálních odpadů na ploše VO2 a VO3 nebude schopen pojmut objem odpadů produkovaných ve městě Šluknov a hrozí, že roční objem svážených odpadů překročí limit 1950 t, pro který bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko. Stavba třídící linky tak podle navrhovatele nemůže ani dostatečně plnit funkci veřejně prospěšné stavby. Dle zjištění navrhovatele roční objem likvidovaného odpadu od roku 2015 (2 701,69 t), ze kterého vychází plán odpadového hospodářství města Šluknov, prudce stoupl (více než o 1 000 t). Aktuální údaje o objemu odpadu produkovaného v rámci města Šluknov vylučují, aby třídící linka s parametry obsaženými v napadeném opatření obecné povahy mohla vůbec efektivně řešit situaci odpadového hospodářství města. Uvedl, že buď třídící linka opravdu bude zpracovávat pouze deklarovaný objem 1950 t odpadu ročně, potom je taková stavba prakticky zbytečná a neúčelná, neboť nezajišťuje komplexní řešení odpadového hospodářství města, anebo bude třídící linka zpracovávat odpady o větším objemu, než pro jaký byla její stavba schválena, v takovém případě by toto bylo v rozporu s předpisy stavebního práva, práva životního prostředí (včetně úpravy nakládání s odpady a absence procesu EIA) a hygienickými předpisy.

Vyjádření odpůrce k návrhu

9. Odpůrce ve vyjádření navrhl zamítnutí návrhu. Uvedl, že z návrhu je zřejmé, že záměrem navrhovatele je zamezení výstavby třídící linky komunálních odpadů, tedy stavby, která byla povolena nepravomocným společným povolením, přičemž všechny dotčené orgány, jejichž stanoviska navrhovatel napadl, svá stanoviska potvrdily včetně jejich nadřízených orgánů. Pokud by skutečně existoval rozpor u dané povolované stavby s principy územního plánování (zejména v nutnosti pořízení územní studie), sotva by dle odpůrce dotčené orgány ve dvou stupních potvrdily svá stanoviska. Zdůraznil, že objekty ve vlastnictví navrhovatele, resp. společnosti, jejímž je navrhovatel jednatelem, v bývalém průmyslovém areálu BEKON se před účinností Změny č. 1 bezezbytku nacházely v ploše výroby a skladování VP1. Činností navrhovatele počaly být z některých původních areálových objektů zřizovány bytové jednotky a současně realizovaná novostavba, v současné době rekolaudovaná jako rodinný dům. Podotkl, že majitel si byl vědom, že v areálu provozuje sběrnou kovového odpadu a dalších složek tříděného odpadu a také autovrakoviště. Bytové jednotky se rovněž nacházejí i v ochranném pásmu dráhy, která je i dle vyjádření orgánu ochrany veřejného zdraví hlavním zdrojem hluku v lokalitě. Konstatoval, že průmyslová zóna a její budoucí využití bude mít doajista negativní vliv na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bydlení, což bylo jasné už při koupi dotčeného průmyslového areálu navrhovatelem, jelikož územní plán města Šluknov, který definoval předmětné plochy jako plochy průmyslové zóny, byl schválen již v roce 2011, tedy před koupi areálu navrhovatelem. Pro informaci o celé šíři kauzy poukázal odpůrce na nabídku navrhovatele na odkup celého uzavřeného areálu, v níž zastupitelům sděluje, že pokud nebudou akceptovat jeho nabídku, možné komplikace a spory přetrvají; v předmětu nabídky navrhovatel sám uznává, že celý areál je součástí průmyslové zóny Šluknov.

10. Poukázal na to, že v době zpracování zprávy o uplatňování územního plánu města Šluknov ještě nebyl znám záměr města o vybudování třídící linky komunálních odpadů, ten vzešel až z diskuze zastupitelstva odpůrce při projednávání návrhu rozpočtu města pro rok 2017 v únoru téhož roku. Po vznesení požadavku ze strany města byl záměr přezkoumán, a jelikož pořizovatel dospěl k závěru, že se jedná o plochu splňující požadavky plochy výroby průmyslu a skladování, byl záměr umístěn do plochy VP1 jako zpřesňující plocha VO3. Zdůraznil, že se tak jedná o drobnou změnu stejně jako u dalších 11 požadavků, které byly po projednání s určeným zastupitelem předloženy zpracovateli Změny č. 1 dne 24. 4. 2017. Konstatoval, že právo na kontrolu veřejné správy nebyla nikterak krácena, neboť Změna č. 1 byla řádně schválena zastupitelstvem města, záměr výstavby třídící linky byl schválen a projednán při schvalování rozpočtu města pro rok 2017, jehož součástí byly i kapitálové výdaje na zpracování projektové dokumentace a zároveň se uskutečnilo řádné veřejné projednání Změny č. 1. V žádné této fázi nikdo (včetně navrhovatele) záměr výstavby třídící linky nezpochybnil.
11. Zdůraznil, že v případě plochy VO3 se jedná o vymezení plochy pro stavbu třídírny odpadů na bývalé ploše VP1, což byla plocha schválená jako průmyslová zóna – plocha pro výrobu a průmysl. Plocha VO3 neměnila původní funkční vymezení, pouze zpřesňuje část této plochy. Uvedl, že třídící linka komunálních odpadů spadá do funkčního vymezení výroby a průmyslu, a nebyla tudíž hledána další plocha, která by dalším zábořem zabírala a znehodnocovala zemědělský půdní fond. Skutečnost, že si navrhovatel oproti platnému územnímu plánu realizuje v bývalém areálu BEKON nájemní bydlení, které se nachází v bezprostředním sousedství s provozem kovošrotu, třídírnou separovaného sběru a autovrakovištěm s plochou 3 500 m² zřejmě vlastníku s ohledem na tyto podmínky prostorového uspořádání nevadí. Poukázal na to, že při výstavbě soukromé skladové haly ve vlastnictví navrhovatele na pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X“ byl stavebník upozorněn na to, že dle stávajícího územního plánu vede kolem průmyslového areálu navržená páteřní komunikace pro dopravní obslužnost VP1, vedené jako veřejně prospěšná stavba VPS D4. Odpůrce proto neakceptoval námitku navrhovatele, že plochy bydlení realizované na ploše výroby a průmyslu jsou následně těmito plochami narušovány v rozporu s ustanoveními územního plánu. Upozornil na to, že v rámci projednání Změny č. 1 bylo s navrhovatelem několikrát jednáno s tím, že požadoval zanesení jím realizované bytové jednotky v objektech areálu do ploch bydlení v bytových domech, během této doby nikdy nevzněl připomínky k projednávaným změnám, i když mu byly známy.

Replika navrhovatele

12. Navrhovatel v replice k vyjádření odpůrce nejprve uvedl, že vyjádření odpůrce nebylo učiněno oprávněným zástupcem odpůrce, neboť obec v samostatné působnosti zastupuje starosta. Dané vyjádření za odpůrce zpracoval Mgr. Ch., vedoucí odboru rozvoje a životního prostředí Městského úřadu Šluknov.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Uvedl, že návrh podal coby fyzická osoba, která v dotčeném území vlastní nemovitý majetek, zejména pozemek p. č. „X“ v k. ú. „X“, a dále proto, že na základě pachtovní smlouvy užívá pozemky státu. Toto vlastnické a užívací právo je Změnou č. 1 přímo dotčeno a je spojeno s negativními vlivy stavebního záměru města Šluknov, který je přímou a jedinou příčinou, proč město Šluknov jako pořizovatel Změny č. 1 ve vztahu k ploše VO3 k této změně vůbec přistupovalo. Dopad případné realizace stavebního záměru města Šluknov na podnikatelské aktivity společnosti Severosepar s. r. o. není v návrhu zohledněn ani řešen. Poznamenal, že s městem Šluknov není daná společnost ve smluvním vztahu, ve vyjádření vychází odpůrce z již neaktuálních informací. Zdůraznil, že návrh je ve věcném obsahu založen na absenci posouzení synergického negativního vlivu nové třídírny spolu se stávajícími provozy kompostárny, dráhy, jakož i výkupny odpadů na své okolí, zejména bytový dům č. p. „X“, který zde stál a plnil bytovou funkci nejen před přijetím Změny č. 1, ale i před přijetím samotného územního plánu. Uvedl, že je přímo dotčen na svých vlastnických právech, neboť Změnou č. 1 je navrhována přístupová komunikace k ploše VO3 zčásti přes jeho pozemky, aniž byla řešena alternativa s využitím pozemků obce.

Duplika odpůrce

14. Odpůrce konstatoval, že navrhovatel neprokázal aktivní legitimaci, neboť neprokázal, že byl opatřením obecné povahy na jeho právech jakkoli zkrácen. Dále uvedl, že dle organizačního řádu města Šluknov je vedoucí odboru rozvoje a životního prostředí oprávněn vyjádření a stanoviska v samostatné působnosti obce podávat i podepisovat. Byl přesvědčen o tom, že tvrzení navrhovatele o dotčení jeho práva založené pachtovní smlouvou je nepravdivé, účelové a nepodložené. Pokud byla uzavřena jakákoli pachtovní smlouva, byla uzavřena až v průběhu napadeného opatření obecné povahy, vlastnické a užívací právo navrhovatele tak nebylo změnou územního plánu nijak dotčeno. Poukázal na to, že objekt č. p. „X“ v k. ú. „X“ byl součástí bývalého areálu BEKON, kde byla jídelna pro zaměstnance a několik bytů (správcovské byty a ubytovna pro externí pracovníky). Objekt nebyl územním plánem z roku 1994 veden jako objekt bydlení, ale jako součást stávající plochy K2 – výroby a sklady. Odpůrce zdůraznil, že navrhovatel nemohl být nikdy v dobré víře, ani nemohl legitimně očekávat, že by jím spoluvlastněné nemovitosti byly zahrnuty územním plánem do plochy objektů k bydlení. Uvedl, že třídírna komunálních odpadů plní funkci v odpadovém hospodářství, které musí řešit každé město a odpůrce chce v této oblasti zlepšit služby pro své občany. Zvažování případného překročení limitů této stavby na okolí posuzují dotčené orgány v územním a stavebním řízení, jehož účastníky budou vlastníci sousedních nemovitostí.

Ústní jednání soudu

15. Při jednání soudu konaném dne 6. 10. 2020 právní zástupce navrhovatele uvedl, že Změnu č. 1 považuje za ryze účelovou, neboť má umožnit odpůrci dosáhnout povolení k umístění stavby třídírny odpadu. Tato změna byla dle navrhovatele přijata v rozporu se zákonem. Zdůraznil, že ke změně využití předmětné plochy výroby a skladování bylo dle dosavadního územního plánu nutné vyhotovit územní studii, což však v daném případě nebylo dodrženo. Tímto postupem dle navrhovatele došlo k porušení předpisů týkajících se procesu přijímání a obsahu opatření obecné povahy. Dále poukázal na skutečnost, že přijatou změnou je zasahováno do jeho subjektivních práv, neboť předmětná změna navrhuje zřízení přístupové cesty k třídírně odpadů přes jeho pozemek, což považuje za

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nepriměřené, neboť existují i jiné možnosti přístupové cesty. Rovněž s poukazem na skutečnost, že v dané oblasti se nacházejí již jiné provozy zatěžující životní prostředí, uvedl, že v daném případě nebyla zpracována studie dopadu umísťované stavby na životní prostředí. Trval na tom, že synergický vliv stávajících provozů s umísťovanou stavbou značně zatěžuje životní prostředí. Konstatoval, že město jako orgán veřejné moci a současně samosprávná jednotka musí vždy jednat v souladu se zákonem a současně v souladu s pravidly, která si sama stanovila. Zájmy obce by měly vycházet z obecných požadavků společenství občanů, a nikoliv pouze z konkrétních zájmů obce. Rovněž zdůraznil, že plocha VO3 byla do Změny č. 1 zahrnuta účelově až dodatečně. Návrh na vydání povolení umístění stavby a stavebního povolení pro stavbu třídirny odpadů byl podán již před účinností Změny č. 1. Poukázal rovněž na skutečnost, že předmětná třídirna odpadů nebude schopna zpracovat veškeré odpady produkované obyvateli města. Obává se tedy překračování limitů stanovených pro provoz v předmětné ploše VO3. Důsledky změny územního plánu dopadnou negativně na okolí umísťované plochy, kde byly v minulosti povoleny i stavby určené k bydlení. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby soud Změnu č. 1 v rozsahu změny Z20, tj. vymezení plochy výroby a skladování – odpadové hospodářství, označené jako VO3, určené pro umístění třídirny komunálních odpadů jako veřejně prospěšné stavby VPS VO1, zrušil.

16. Odpůrce při tomto jednání ve vztahu k požadavku územní studie pro změnu v daném území uvedl, že v původním územním plánu se tento požadavek vztahoval na případné územní, či stavební řízení. Nelze tento požadavek vztahovat k tvorbě případných nových opatření obecné povahy. Záměr umístění plochy VO3 pro odpadové hospodářství vychází z celorepublikových priorit, které musí město plnit. Zdůraznil, že návrh je součástí povinností obce řešit odpadové hospodářství a obec musí i prostřednictvím změny územního plánu reagovat na požadavky spojené se službou veřejnosti. Potvrdil, že v územním plánu je komunikace umísťována mimo jiné na pozemku navrhovatele, ale v žádném případě se nejedná o přístupovou komunikaci výhradně k nově vytvořené ploše VO3, ale jde o páteřní komunikaci pro celou původní plochu VP1. Poukázal na to, že proces pořízení změny územního plánu je podstatně časově náročnější než proces přípravy projektové dokumentace k řízení o umístění stavby. Návrh na územní řízení k umístění stavby třídirny odpadů byl podán v době, kdy Změna č. 1 již byla přijata, ale ještě nebyla účinností. Trval na tom, že proces pořízení Změny č. 1 proběhl řádně a tato skutečnost byla konstatována i nadřízeným orgánem – Krajským úřadem Ústeckého kraje, odborem regionálního rozvoje. S ohledem na výše uvedené navrhl zamítnutí návrhu v plném rozsahu.
17. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl k návrhu navrhovatele dokazování územním plánem odpůrce z roku 2011, z něhož soud zjistil, že plochy výroby a skladování byly členěny na lehký průmysl (VP), drobnou výrobu a řemesla (VŘ), skládku komunálního odpadu (TKO), zemědělské areály a těžbu a zpracování kamene (K – kamenolom). Soud k návrhu navrhovatele provedl dokazování též textovou částí návrhu Změny č. 1 z května 2017, z níž soud zjistil, že již součástí tohoto návrhu bylo vymezení v rámci ploch výroby a skladová (V) plochy VO3 – třídirna odpadu uvnitř průmyslové zóny na západním okraji města – vymezeno jako VPS VO1. Soud dále k návrhu navrhovatele provedl dokazování odůvodněním Změny č. 1 z května 2017, v níž je na straně 43 v části 3.1.3 nazvané vyhodnocení splnění požadavků zadání uveden požadavek města „Z20 Třídička tříděného odpadu – VPS“; dále je v části 3.3.4 odůvodnění koncepce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nakládání s odpady obsaženo, že změna v odpadovém hospodářství se promítá do územního plánu města novými požadavky v oblasti technické vybavenosti, Změna č. 1 vymezuje pro tyto účely dvě zastavitelné plochy výroby a skladování – odpadové hospodářství, a sice plochy VO2 pro překladiště tříděného odpadu a VO3 pro třídění odpadu; plocha VO3 je vedena jako veřejně prospěšná stavba. Soud též k návrhu navrhovatele provedl dokazování informací o pozemku, ze které soud zjistil, že navrhovatel je spoluvlastníkem pozemku p. č. „X“, jehož součástí je stavba č. p. „X“ - rodinný dům.

18. Soud z vlastní iniciativy provedl dokazování informacemi o pozemku, z nichž soud zjistil, že navrhovatel je spoluvlastníkem pozemků p. č. „X“, jehož součástí je stavba pro výrobu a skladování, p. č. „X“, jehož součástí je stavba pro výrobu a skladování, „X – ostatní plocha, vše v k. ú. „X“, a vlastníkem pozemku p. č. „X“ v k. ú. „X“. Dále soud z vlastní iniciativy provedl dokazování usneseními zastupitelstva města Šluknov ze dne 26. 6. 2018, č. 7/22Z/2018, kterým vzalo zastupitelstvo na vědomí, že k návrhu Změny č. 1 nebyly při veřejném projednání podány žádné námitky, a nebude tak rozhodnuto o námitkách, a č. 8/22Z/2018, kterým vydalo Změnu č. 1.

Posouzení věci soudem

19. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s.
20. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, pokud opatření obecné povahy nebo jeho část jsou v rozporu se zákonem, nebo pokud ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo pokud opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě pro podání návrhu stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. namítáno.
21. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace a po provedeném jednání dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
22. Soud předně uvádí, že navrhovatel je k návrhu aktivně věcně legitimován, neboť je spoluvlastníkem pozemků p. č. „X“, jehož součástí je stavba č. p. „X“ - rodinný dům, p. č. „X“, jehož součástí je stavba pro výrobu a skladování, p. č. „X“, jehož součástí je stavba pro výrobu a skladování, a p. č. „X“ v k. ú. „X“, které sousedí s pozemky, na kterých byla Změnou č. 1 vymezena plocha VO3 – Třídírna komunálních odpadů.
23. Před vlastním vypořádáním jednotlivých návrhových bodů považuje soud za potřebné připomenout, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jež nachází svůj odraz v § 101b odst. 2 druhé větě s. ř. s., podle které obsahuje-li návrh návrhové body, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Projednání později uplatněných návrhových bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 6 AOs 2/2012-27, nebo ze dne 23. 4. 2015, č. j. 10 As 96/2014-62, oba dostupné na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm návrhovým bodům, které navrhovatel nově vznesl v replice k vyjádření odpůrce ze dne 24. 6. 2020, neboť § 101b odst. 2 věty druhé s. ř. s. rozšíření po formální stránce perfektního návrhu o další návrhové body nepřipouští. Soud se proto nemohl zabývat opožděně uplatněným návrhovým bodem týkajícím se toho, že navrhovatel je přímo dotčen na svých vlastnických právech, neboť Změnou č. 1 je navrhována přístupová komunikace k ploše VO3 zčásti přes jeho pozemky, aniž byla řešena alternativa s využitím pozemků obce. Uvedenou námitku navrhovatele vyhodnotil soud jako samostatný návrhový bod, který představuje nepřípustné rozšíření návrhu, nikoli pouhé doplnění námitek.

24. Soud poznamenává, že z obsahu spisové dokumentace je zřejmé, že navrhovatel byl v procesu pořizování a přijímání Změny č. 1 zcela pasivní, aniž by pro skutečnost, že neuplatnil námitky proti návrhu Změny č. 1, svědčily jakékoliv objektivní či subjektivní faktory. Navrhovatel ostatně ani žádné překážky bránící mu podat námitky proti návrhu Změny č. 1 netvrdil. Procesní pasivita navrhovatele se tedy nutně musí projevit v rozsahu přezkumu napadeného opatření obecné povahy. Soud v této souvislosti upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38, jehož závěry byly shrnuty do následující právní věty: *„Jestliže navrhovatel nepodá proti napadenému opatření obecné povahy včas námitky ani připomínky (§ 172 odst. 4 a 5 správního řádu, resp. § 52 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu), může před správními soudy úspěšně namítat jen nedostatek pravomoci či příslušnosti odpůrce k vydání opatření obecné povahy nebo porušení kogentních předpisů chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Může jít jak o normy procesní (typicky porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli fakticky znemožnil nebo významně ztížil uplatnění jeho práva podat námitky nebo připomínky), tak i hmotněprávní (typicky porušení ustanovení chránících zájem na ochraně životního prostředí). Námitkami směřujícími do proporcionality přijatého řešení se správní soud při posuzování důvodnosti návrhu dle § 101d s. ř. s. nebude věcně zabývat, neboť nemůže poměřovat důležité veřejné zájmy s dotčenými právy jednotlivců v první linii tam, kde navrhovatel zůstal v procesu přijímání opatření obecné povahy pasivní. Jakkoliv je proporcionalita opatření obecné povahy jedním z hledisek pro posouzení jeho zákonnosti, vyčlenění této otázky do samostatné kategorie pro potřeby soudního přezkumu je nezbytné s ohledem na stávající zákonnou koncepci správního soudnictví, resp. správně soudního přezkumu opatření obecné povahy. Ta se totiž opírá o princip subsidiarity soudní ochrany, jež má nastoupit až po vyčerpání řádných opravných prostředků uvnitř veřejné správy (§ 5 s. ř. s.).“*
25. Z výše uvedeného vyplývá, že se soud pro procesní pasivitu navrhovatele v procesu pořizování a přijímání Změny č. 1 nemohl věcně zabývat námitkou navrhovatele týkající se negativních dopadů a zátěže třídírný komunálního odpadu v podobě nadměrné hladiny pachu a další nadměrné zátěže provozu těžkých vozidel, neboť tato námitka směřuje do proporcionality přijatého řešení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Soud zdůrazňuje, že obecně v procesu územního plánování dochází k vážení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem toho musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu daného územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. bod 114 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010–103). Nejvyšší správní soud poukázal ve své judikatuře i na to, že při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace se řídí zásadou zdrženlivosti (srov. rozsudek ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007–73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS). Ke zrušení opatření obecné povahy by měl proto soud přistoupit jen tehdy, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku.
27. Soud považuje za nezbytné zdůraznit, že je nutno striktně odlišovat pořizovatele územního plánu, popř. jeho změny, kterým je v tomto případě Městský úřad Šluknov jako orgán veřejné moci [srov. § 2 odst. 2 písm. a) stavebního zákona], a vydavatele Změny č. 1, kterým je město Šluknov, jenž vydává územní plán nebo jeho změnu jako územní celek v samostatné působnosti. Navrhovatel se tedy mylí, pokud tvrdí, že odpůrce je vydavatelem i pořizovatelem Změny č. 1.
28. Z obsahu návrhu je zřejmé, že navrhovatel brojil proti vymezení plochy pro zpracování komunálního odpadu, tj. plochy VO3 – třídírna odpadu. V části 8.3 odůvodnění Změny č. 1 je uvedeno, že tato plocha byla vymezena na základě požadavku města a slouží k separaci komunálního odpadu, přičemž město tak reaguje na potřebu nového způsobu likvidace tříděného komunálního odpadu. Daná plocha je Změnou č. 1 vymezena na plochách, které byly navrženy jako zastavitelné i v původním řešení územního plánu odpůrce. V části 9.3 opatření obecné povahy je k ploše VO3 – třídírna odpadu (0,78 ha ZPF) dále uvedeno, že tato plocha slouží k separaci a částečnému zpracování komunálního odpadu, plocha je součástí plochy pro výrobu a skladování vymezenou v územním plánu odpůrce jako VP1.
29. Navrhovatel namítal, že zastupitelstvo odpůrce vymezení plochy VO3 nikdy nezadalo a vymezení dané plochy neschválilo. V odůvodnění Změny č. 1 je v části 3.1.3 nazvané vyhodnocení splnění požadavků zadání uveden požadavek města „Z20 Třídíčka tříděného odpadu – VPS“ (str. 43). Je pravdou, že v příloze č. 1 zprávy o uplatňování územního plánu Šluknov za období 2011 – 2015, na jejímž základě zastupitelstvo odpůrce dne 17. 3. 2016 rozhodlo usnesením č. 31/10Z/2016 o pořízení Změny č. 1, není tento požadavek obsažen (poslední požadavek je v dané příloze označen „Z18“). Z uvedeného plyne, že s navrhovatelem lze souhlasit v tom, že požadavek města týkající se třídíčky komunálních odpadů není obsažen ve zprávě o uplatňování územního plánu Šluknov za období 2011 – 2015 ani v její příloze č. 1. Je však nutno zdůraznit, že v dodatečných požadavcích na urbanistickou koncepci, zejména na prověření plošného a prostorového uspořádání zastavěného území a prověření možných změn, včetně vymezení zastavitelných ploch ze dne 24. 4. 2017 je uvedeno, že pořizovatel územního plánu, kterým je Městský úřad Šluknov, požaduje prověřit následující změny využití území stanovené nad rámec

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

schváleného zadání Změny č. 1, mezi nimiž je obsažena též upravení vymezení plochy pro třídírnou odpadu a zmenšit pouze na pozemky p. č. X, X, X a X.

30. Soud zdůrazňuje, že zadání změny územního plánu je pouze východiskem celého územně-plánovacího procesu. Stavební zákon nestanoví, že by výsledek tohoto procesu měl plně korespondovat s obsahem původního zadání. Naopak na několika místech vývoj a změny v průběhu plánování předpokládá (např. § 51 odst. 3 či § 53 odst. 3 stavebního zákona). K požadavku na soulad návrhu změny územního plánu s obsahem schváleného zadání se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010–169, publ. pod č. 2266/2011 Sb. NSS, tak, že *„Proces pořizování změny územního plánu je dynamický, její obsah se proměňuje v čase tak, jak tento proces prochází jednotlivými fázemi. Z § 50 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 nelze dovodit příkaz, aby návrh změny územního plánu byl identický s obsahem schváleného zadání, nýbrž toliko pokyn, aby návrh ze schváleného zadání vycházel.“* Z uvedeného jednoznačně plyne, že změny schváleného zadání lze poté činit po celou dobu procesu zpracování návrhu změny územního plánu. Pokud navrhovatel argumentuje § 47 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož na základě výsledků projednání pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem upraví návrh zadání a předloží jej ke schválení, zcela pomíjí, že toto ustanovení se týká zadání nového územního plánu, nikoli jeho změny. Dané ustanovení se pro změny územního plánu použije pouze přiměřeně (srov. § 55 odst. 1 stavebního zákona). Nicméně je třeba konstatovat, že návrh zprávy o uplatňování územního plánu Šluknov byl projednán s dotčenými subjekty a jejich stanoviska a připomínky byly zapracovány (srov. přílohu č. 2 k dané zprávě). Zpráva o uplatňování územního plánu Šluknov byla řádně ve smyslu § 55 odst. 1 stavebního zákona projednána a schválena usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 17. 3. 2016, č. 30/10Z/2016, a to včetně pokynů pro zadání vypracování Změny č. 1. Námitka navrhovatele, že zadání návrhu Změny č. 1 nebylo zastupitelstvem projednáno a schváleno, je nedůvodná.
31. Soud konstatuje, že v návrhu Změny č. 1 z května 2017 byla již plocha VO3 - třídírna odpadu (uvnitř vymezení plochy VP1- srov. přehled navržených ploch návrhu Změny č. 1) začleněna, a to i jako veřejně prospěšná stavba VPS VO1.
32. Dále je nutné poukázat na to, že návrh Změny č. 1 byl dne 22. 6. 2017 projednán ve společném jednání o návrhu územního plánu a vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území ve smyslu § 50 odst. 2 stavebního zákona. Soud podotýká, že Městský úřad Rumburk jako orgán veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství ve stanovisku ze dne 19. 6. 2017 k třídírně komunálního odpadu neměl žádné připomínky. Lze též poukázat na stanovisko Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje z 11. 7. 2017, která s návrhem Změny č. 1 souhlasila a k návrhu neuplatnila žádné připomínky. Soud rovněž zdůrazňuje, že podle stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. 7. 2017, není Změnu č. 1 nutno posoudit z hlediska vlivů na životní prostředí.
33. Po společném jednání o návrhu územního plánu pořizovatel Změny č. 1 zveřejnil dle § 50 odst. 3 územního plánu veřejnou vyhláškou výzvu k uplatnění připomínek k návrhu Změny č. 1, která byla na úřední desce odpůrce vyvěšena dne 8. 8. 2017 a sejmuta dne 8. 9. 2017 s tím, že připomínky mohou být uplatněny do 6. 10. 2017.
34. Pořizovatel pak návrh Změny č. 1 řádně oznámil dotčeným orgánům uvedeným v § 52 odst. 1 stavebního zákona a též zveřejnil na úřední desce veřejnou vyhlášku o konání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

veřejného projednání Změny č. 1, která byla vyvěšena dne 12. 2. 2018. Veřejné projednání návrhu Změny č. 1 se konalo dne 29. 3. 2017 od 14 hodin.

35. Proti návrhu Změny č. 1 dotčení vlastníci včetně navrhovatele neuplatnili v zákonné sedmidenní lhůtě a ani později žádné námitky. Pořizovatel Změny č. 1 ve spolupráci s určeným zastupitelem odpůrce zpracoval návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu Změny č. 1, který doručil dotčeným orgánům a krajskému úřadu, kteří neuplatnili žádné připomínky a s návrhem Změny č. 1 souhlasili. Výsledný návrh Změny č. 1 pořizovatel předložil zastupitelstvu odpůrce, které usnesením ze dne 26. 6. 2018, č. 8/22Z/2018, Změnu č. 1 vydalo.
36. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že návrh změny územního plánu nemusí být identický se zadáním, které bylo schváleno zastupitelstvem obce. Pokud tedy pořizovatel Změny č. 1 na základě prověření potřeb města doplnil do návrhu Změny č. 1 též požadavek na vymezení plochy pro třídírnu komunálních odpadů, nelze jeho postup označit za nezákonný. Podstatné je, že třídírna komunálních odpadů byla zanesena v návrhu Změny č. 1, který byl projednán s dotčenými subjekty a krajským úřadem a že proti návrhu Změny č. 1, v němž byla třídírna komunálních odpadů jako plocha VO3 obsažena, mohla veřejnost uplatnit připomínky a dotčení vlastníci včetně navrhovatele námitky. Soud tedy důrazně nesouhlasí s navrhovatelem v tom, že by odpůrce či pořizovatel chtěli Změnu č. 1 pořídit v utajení, jak se domnívá navrhovatel, resp. že by chtěli vyloučit veřejnost a že by okolnost záměru třídírny komunálních odpadů byla zamlčena. Rovněž zcela nedůvodná je námitka, že bylo obejito zastupitelstvo odpůrce, neboť s projednaným návrhem Změny č. 1 zastupitelstvo odpůrce souhlasilo, neboť tuto změnu územního plánu zákonem předvídaným způsobem vydalo. Soud proto shrnuje, že navrhovatel nebyl při procesu přijímání Změny č. 1 nijak krácen na svých právech.
37. Soud se dále zabýval tím, zda je možné do ploch výroby a skladování umístit třídírnu komunálních odpadů, tedy zda odpůrce zásadním způsobem nezměnil předchozí funkční využití plochy výroby a skladování označené v původním územním plánu jako VP1. V této souvislosti soud upozorňuje na to, že „stanovit funkční využití území ... je činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Soudu rozhodně nepřísluší přezkoumávat, zda bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS). Soud tedy ani nemůže zasáhnout do věcného řešení funkčního využití pozemku, a to tím spíše, když odpůrce toto funkční využití pozemků v napadeném opatření zásadně nezměnil. Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu vlastník pozemků či staveb není opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech, jestliže schválené funkční využití pozemků odpovídá dosavadnímu faktickému způsobu jejich využívání (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17).
38. Podle původního územního plánu bylo možno do plochy výroby a skladování umístit objekty pro lehkou průmyslovou výrobu a skladování, související dopravní a technickou infrastrukturu, přičemž podmíněně přípustné bylo také umístění čerpací stanice pohonných hmot pro potřeby areálu a rozšíření stávající čističky odpadních vod. Soud dále konstatuje, že v ploše výroby a skladování VP1, která je určena pro průmyslové využití, ještě před přijetím Změny č. 1 byla v provozu kompostárna a také sběrna surovin, jak sám navrhovatel uvádí, tedy objekty plnící funkci odpadového hospodářství. Rovněž v těsném

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sousedství plochy VP1 se nachází čistička odpadních vod města Šluknov, kterou dokonce dle původního územního plánu bylo možno rozšířit přímo do plochy VP1. V blízkosti plochy VP1 je situováno vlakové nádraží. Soud tedy shrnuje, že vyčleněním plochy VO3 pro umístění třídirny komunálních odpadů (tedy pro halu a související manipulačního plochu) z plochy výroby a skladování VP1 nedošlo k zásadní změně funkčního využití pozemků. Soud je toho názoru, že Změnou č. 1 schválené funkční využití pozemků VO3 v ploše VP1, kde je provozována kompostárna a sběrna surovin, odpovídá faktickému způsobu jejich dosavadního využívání, z čehož plyne, že navrhovatel nebyl napadeným opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech. Soud tudíž neshledal, že by umístění třídirny komunálních odpadů v ploše výroby a skladování bylo nepřipustné. Na tom nic nemění fakt, že se v blízkosti nově vymezené plochy VO3 (cca 100 m) nachází plocha bydlení, neboť tato plocha byla i před přijetím změny č. 1 situována poblíž plochy výroby a skladování, kde byla v provozu kompostárna a sběrna surovin a i historicky se jednalo o průmyslový areál.

39. Navrhovatel též namítal, že pro změnu plochy výroby a skladování (VP) na plochu odpadového hospodářství (VO3), která byla provedena Změnou č. 1, bylo nutné zpracovat územní studii. Soud souhlasí s navrhovatelem v tom, že územní plán Šluknov stanovil povinnost vypracování územní studie pro některé plochy funkčního využití. Na straně 10 územního plánu Šluknov je uvedeno, že změna využití ploch VP1 (Šluknov průmyslová zóna o výměře 12,06 ha – pozn. soudu), OV4-O,S (ulice Královská, zázemí průmyslové zóny – pozn. soudu) a Z5 (ochranná zeleň průmyslové zóny – pozn. soudu) je podmíněna zpracováním územní studie, která bude podrobněji řešit dopravní obsluhu celého území, organizaci zastavění průmyslových areálů i plochy navržené ochranné zeleně.
40. Soud poukazuje na to, že dle vyhlášky č. 501/2006, o obecných požadavcích na využití území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o obecných požadavcích na využití území“) jsou plochy s rozdílným využitím definovány v § 4 až § 19 předmětné vyhlášky. Mezi tyto plochy náleží např. plochy bydlení, plochy rekreace, plochy smíšené obytné nebo plochy výroby a skladování. Navrhovatel se tedy mylí, pokud plochu výroby a skladování označuje jako plochu průmyslové zóny, neboť takovou plochu s rozdílným využitím vyhláška o obecných požadavcích na využití území nevymezuje. Lze však dodat, že tzv. průmyslové zóny spadají do ploch výroby a skladování.
41. Změnou č. 1, kterou navrhovatel zpochybňuje, došlo ke zmenšení plochy výroby a skladování označené jako VP1 tím, že z ní byla vyčleněna plocha VO3 pro třídirnu komunálních odpadů. Pro soud je podstatné, že plocha VO3 je stále začleněna jako plocha výroby a skladování, jde jen o její upřesnění z hlediska jejího funkčního vymezení. Ve Změně č. 1 tedy v případě plochy VO3 nejde o vymezení jiné plochy s rozdílným využitím, nýbrž o podrobnější členění plochy výroby a skladování. Tento postup je v souladu s § 3 odst. 4 věty první vyhlášky o obecných požadavcích na využití území, podle něhož plochy s rozdílným způsobem využití lze s ohledem na specifické podmínky a charakter území dále podrobněji členit. Podle názoru soudu tak u vymezení plochy VO3 nedošlo ke změně funkčního využití plochy VP1, ale pouze k jejímu podrobnější členění v rámci plochy výroby a skladování. Soud tedy uzavírá, že pokud došlo při vymezení plochy VO3 k jejímu podrobnějšímu vyčlenění v rámci plochy výroby a skladování, nedošlo k zásadní změně funkčního vymezení plochy výroby a skladování. Dle územního plánu města Šluknov tudíž nebylo při této změny spočívající v podrobnějším členění

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

plochy výroby a skladování nutné vypracovat územní studii. Daná námitka proto není důvodná.

42. Soud při hodnocení námítky navrhovatele, že mělo být vypracováno stanovisko vlivu na životní prostředí tzv. EIA, vychází ze stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. 7. 2017, podle něhož Změnu č. 1 není nutno posoudit z hlediska vlivů na životní prostředí. Soud proto danou námitku nepovažuje za důvodnou. Soud dále dodává, že otázka, zda záměr podléhá vypracování stanoviska vlivu na životní prostředí, se řeší ve společném územním a stavebním řízení (srov. § 94j a násl. stavebního zákona) jako navazujícím řízením ve smyslu § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
43. K námitkám týkajícím se spojeného územního rozhodnutí a stavebního povolení, v němž bylo vydáno rozhodnutí Městského úřadu Šluknov, odboru stavební úřad, ze dne 11. 3. 2019, č. j. OSÚ/8722/2018/1560/2018/muj, které dle navrhovatele nebylo pravomocné, soud uvádí, že předmětem přezkumu tohoto soudního řízení není výše specifikované rozhodnutí Městského úřadu Šluknov. Soud se proto nemůže zabývat námitkami, které se týkají skutečností, které jsou předmětem řízení o vydání spojeného územního rozhodnutí a stavebního povolení.
44. Z tohoto důvodu soud nemohl posuzovat, zda třídírna komunálního odpadu bude neúčelná, neboť nezajišťuje komplexní řešení odpadového hospodářství města, aniž by město mělo připravený plán, jakým způsobem bude naloženo s odpadem vyprodukovaným ve městě nad rámec 1950 t ročně. Tyto okolnosti totiž nejsou předmětem tohoto řízení, kterým je posouzení toho, zda vyčleněním plochy VO3 v rámci plochy výroby a skladování Změnou č. 1 nedošlo k excesivnímu zásahu do práv navrhovatele. Nad rámec potřebného odůvodnění soud podotýká, že případné zprovoznění dané třídírný komunálního odpadu automaticky neznamená, že by tato musela zpracovávat veškerý komunální odpad města Šluknov. Ostatně samotné napadené opatření obecné povahy přitom hovoří o tom, že třídírna komunálních odpadů má sloužit k separaci a částečnému (tj. nikoli veškerému) zpracování komunálního odpadu (srov. část 9.3 Změny č. 1). Pro zpracování komunálního odpadu tudíž může odpůrce využít více zařízení, a to nejenom těch, které jsou umístěny na území města Šluknov.
45. Soud závěrem opětovně poznamenává, že se při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace řídí zásadou zdrženlivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103) a ke zrušení územně plánovacího opatření obecné povahy přistupuje jen tehdy, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření. Jak však již výše soud zdůvodnil, k žádnému takovému závažnému porušení zákona či excesivnímu zásahu do práv navrhovatele v posuzovaném případě nedošlo.
46. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil návrh navrhovatele v mezích návrhových bodů jako nedůvodný, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.
47. Soud ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl k návrhu navrhovatele dokazování námitkami účastníka společného územního a stavebního řízení pro stavbu „Třídící linka komunálních odpadů Šluknov“ ze dne 25. 10. 2018, námitkami a připomínkami ke spojenému územnímu a stavebnímu řízení k záměru stavby „Třídící linka komunálních odpadů Šluknov“ ze dne 15. 2. 2019, námitkami účastníka společného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

územního a stavebního řízení pro stavbu „Třídící linka komunálních odpadů Šluknov“, vyjádření účastníků řízení ze dne 18. 2. 2019, rozhodnutím Městského úřadu Šluknov, odboru stavební úřad, ze dne 11. 3. 2019, č. j. OSÚ/8722/2018/1560/2018/muj, a odvoláním navrhovatele proti tomuto rozhodnutí, neboť předmětem tohoto řízení nejsou rozhodnutí vydaná ve společném územním a stavebním řízení. Soud dále k návrhu navrhovatele pro nadbytečnost neprovedl dokazování odpověďmi na žádost o informace Městského úřadu Šluknov ze dne 5. 9. 2019, zn. ORŽP/7936/2019/88/2019/nab, Městského úřadu Jiříkov ze dne 17. 9. 2019, j. JirikovD/2516/2019-V+ŽP/La, Městského úřadu Velký Šenov ze dne 17. 9. 2019, zn. MVS-2400/2019, neboť údaje o množství svezeného komunálního odpadu v obci Šluknov, Jiříkov a Velký Šenov nejsou pro toto řízení podstatné.

48. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch a naopak odpůrce v řízení úspěšný byl. Jelikož však odpůrce žádné náklady neuplatňoval, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. října 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)